

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ Đấng

THÔNG GIẢI CỦA CHÍNH Ngài

Lạy Cha trên Trời của chúng con, một Lời từ Cha sẽ có ý nghĩa nhiều hơn mọi con người vào bất cứ lúc nào có thể làm hoặc nói, bởi vì dân sự đang chờ đợi nhìn thấy Ngài. Và chúng con cảm ơn Ngài vì rằng đó là những người mà ở dưới sự trông đợi, họ đang mong đợi điều gì đó xảy ra. Và khi người ta đang khao khát về điều gì đó, thì vực gọi Vực, phải có một Vực để đáp ứng với tiếng gọi ấy. Đó là lý do chúng con ở đây tối nay, vì nó đã có ở trên tám lòng các mục sư truyền đạo này, và dân sự, để kêu gọi chúng con cùng nhau cầu xin Ngài những ân huệ và những phước hạnh, tin rằng Ngài sẽ chữa lành người đau và cứu người hư mất, và sẽ bày tỏ Lời Ngài.

² Và chúng con cầu nguyện, Cha trên Trời ôi, rằng Ngài sẽ ban điều này cho chúng con khi chúng con khiêm nhu chờ đợi Ngài, đêm này qua đêm khác. Xin cho có một—một sự tuôn đổ Đức Thánh Linh như vậy, và nguyện xin mọi người bị mù với bất kỳ điều gì khác xung quanh họ ngoại trừ Đức Chúa Trời. Nguyện xin có một tiếng kêu lớn phát ra như thể trong số dân chúng, khao khát về Đức Chúa Trời, cho tới khi sẽ có một sự phục hưng xuyên suốt đất nước ở đây và mọi nhà thờ sẽ được chứa đầy dân sự, những tội nhân kêu khóc với Đức Chúa Trời để được thương xót, và—và Đức Thánh Linh chữa lành người đau, khiến kẻ què bước đi, và khiến kẻ chết sống lại, và ban những điều này mà đã được hứa trong Lời Ngài.

³ Xin hãy đến, Chúa Jêsus ôi, và làm trọn lời hứa Ngài. Xin đến với chúng con tối nay. Chúng con tin rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, rằng những lời hứa của Ngài không thể qua đi. Cả trời và đất sẽ qua đi nhưng Lời Ngài sẽ không qua đi. Nguyện xin sự hiểu biết của chúng con được mở ra. Nguyện xin Đức Thánh Linh đến và khai khẩn đất hoang. Nguyện xin sự hiểu biết của chúng con được mở ra với

Thánh Linh cùng quyền năng của Đức Chúa Trời tối nay, để Ngài có thể bày tỏ những Lời đã hứa của Ngài qua chúng con. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

4 Bây giờ, tối nay, anh em nào xem phân đoạn, chúng ta hãy lật Kinh Thánh trong Sách Phi-e-rơ Nhì, và bắt đầu với câu thứ 15, chỉ để làm nền tảng cho sự giảng dạy về Kinh Thánh trong chốc lát.

Nhưng tôi sẽ làm hết sức để sau khi tôi đi, anh em có thể luôn nhớ những điều này.

Vì chúng tôi đã làm cho anh em biết quyền phép và sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ, thì chẳng phải là theo những mưu chước xảo quyết, chuyện khéo bịa đặt, bèn là chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự uy nghiêm Ngài.

5 Tôi thích điều ấy, “chính mắt chúng tôi đã ngó thấy.” Không phải chuyện bịa đặt nào đó. Chúng ta là chứng nhân về những gì chúng ta đang nói về.

Vì Ngài đã nhận lãnh sự tôn trọng và vinh hiển từ nơi Đức Chúa Trời là Cha, và ở đó đã đến một tiếng phán cùng Ngài từ sự tôn nghiêm rất cao rằng, Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đường.

Và chúng tôi đã từng nghe tiếng ấy đến từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên núi thánh.

Chúng tôi cũng có lời tiên tri càng chắc chắn hơn; là lời anh em có thể chú ý, như cái đèn soi sáng trong...nơi tối tăm, cho đến chừng nào ban ngày lộ ra, và sao mai mọc trong lòng anh em:

Trước hết phải biết rõ, rằng chẳng có lời tiên tri nào trong Kinh Thánh là lấy ý riêng giải nghĩa được.

Vì chẳng hề có lời tiên tri nào trong các thời xưa là bởi ý một người nào mà ra: nhưng ấy là bởi Đức Thánh Linh cảm động mà người thánh của Đức Chúa Trời đã nói.

6 Xin Chúa gia ơn Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Bây giờ, tôi sẽ lấy đề tài này: Đức Chúa Trời Là Đấng Thông Giải Của Chính Ngài.

⁷ Chúng ta đang sống trong một thời hỗn loạn. Chúng ta đang sống trong một thời buổi mà khi đàn ông và đàn bà hầu như không biết làm gì. Mọi thứ, nó—nó dường như ở trong một sự náo loạn. Mọi sự, có vẻ là có quá nhiều đường lối khác nhau để nhìn xem. Đó là Sa-tan, làm điều ấy.

⁸ Vậy thì, Đức Chúa Trời không thể phán xét một dân cách công bình, ngay thẳng, trừ khi có chuẩn mực nào đó để Ngài phải phán xét họ. Và Kinh Thánh cho biết rằng Ngài sẽ phán xét mọi người bởi Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ là Lời. Trong Tin lành Giảng, chương 1, Nó nói:

Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta...

⁹ Hiện giờ, tất cả chúng ta hôm nay là sự phô bày về những thuộc tánh của Ngài. Trong Đức Chúa Trời... Trước hết Ngài thậm chí đã không phải là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ chỉ gọi Ngài là “Đấng Đời Đời.” Ngài không phải là Đức Chúa Trời, bởi vì từ ngữ (chữ tiếng Anh) *God* có nghĩa là “đối tượng của sự thờ phượng” và đã không có gì thờ phượng Ngài. Vậy Ngài là Đấng Đời Đời, Nguồn chính—chính của tất cả trí tuệ. Và trong Nguồn của mọi trí tuệ này không có một nguyên tử, phân tử, hoặc không gì cả, ánh sáng bất cứ ở đâu, trắng, sao, không có gì khác. Đức Chúa Trời, điều chúng ta biết như là Đức Chúa Trời, đấng Thần linh cao cả đó là Đời đời (không hề khởi đầu, không hề chấm dứt), Ngài đã có ở đó. Và trong Ngài là những thuộc tánh: đó là những thuộc tánh để là Đức Chúa Trời, thế thì những thuộc tánh Ngài là một Cha, những thuộc tánh là một Con, những thuộc tánh là một Đấng Cứu Thế, những thuộc tánh là Đấng Chữa Lành. Tất cả những thuộc tánh này đã ở trong Ngài. Và bây giờ Ngài... Những điều này mà đã mở ra từ lúc ấy thì đúng là những thuộc tánh của Ngài đang được bày tỏ.

¹⁰ Điều mà tôi muốn nói, *những thuộc tánh* là “những ý tưởng” của Ngài. Và một—một *lời* là “một ý đã biểu lộ ra.” Và rồi điều đó đã có trong sự suy nghĩ của Ngài. Và khi Ngài đã phán, “Phải có,” và đã có. “Phải có,” và đã có.

¹¹ Và bây giờ, nên nhớ, anh chị em Cơ-đốc nhân đã là những ý tưởng của Ngài trước khi có thể gian. Và anh chị em là sự bày tỏ ý nghĩ Ngài. Ngay cả trước khi có thể gian, anh chị em đã ở trong Đấng Christ, (a-men) trong Đức Chúa Trời thuở ban đầu. Thế thì, anh chị em thấy, điều đó làm cho anh chị em thành, những đối tượng của Ngài. Và toàn bộ sự việc là Đức Chúa Trời, chính Ngài, đang vật chất hóa chính Ngài hữu hình để Ngài có thể được sờ mó, được thấy, và—và vân vân. Và đó là Đức Chúa Trời là gì, toàn bộ sự việc.

¹² Thế thì người ta nói, “Sự thông giải...” Tôi đã nói ở đây cách đây không lâu trong một buổi nhóm, một người đã nói với tôi, ông ấy nói, “Anh Branham, anh có sự thông giải sai. Anh không giải nghĩa Điều đó đúng.”

¹³ Vậy thì, chúng ta nghe...Họ đi đến với Giám Lý, và họ nói “Báp-tít không thông giải đúng.” Báp-tít nói, “Ngũ Tuần không đúng.” Ngũ Tuần nói rằng “Một—một Ngôi không đúng.” Một Ngôi nói, “Phúc âm Ngũ Tuần không đúng.” Và người này nói người kia không đúng.

¹⁴ Đức Chúa Trời là Đấng Thông Giải của Chính Ngài! Ngài không cần ai thông giải cho Ngài. Ngài làm việc thông giải của Chính Ngài. Con người là ai mà có thể thông giải Đức Chúa Trời? Đức Chúa Trời là Đấng Thông Giải của Chính Ngài.

¹⁵ Vậy thì, Phi-e-rơ nói ở đây, chúng ta thấy rằng ban đầu khi Đức Chúa Trời phán, “Phải có sự sáng,” và đã có sự sáng, ấy là sự thông giải với điều đó. Khi Đức Chúa Trời phán điều gì và nó đã được bày tỏ, thì đó là sự thông giải của Đức Chúa Trời rằng Lời Ngài là đúng. Hiểu không? Khi Ngài phán, “Phải có sự sáng,” đó là trong ý tưởng Ngài đầu tiên trước khi có một việc như ánh sáng vậy. Khi Ngài phán, “Phải có sự sáng,” ánh sáng đã bật ra trong bầu trời, đó là sự thông giải. Không ai phải giải thích điều ấy, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy và nó đã có. Khi Đức Chúa Trời phán và nó được tỏ lộ, đó là sự thông giải của Lời Ngài. Tại sao con người không thể thấy điều ấy? Tại sao người ta không thấy điều ấy?

¹⁶ Khi Đức Chúa Trời hứa một Lời và Đức Chúa Trời phán... Ban—ban đầu, trong Sáng thế ký, Ngài đã phân bổ Lời Ngài cho

từng thời đại như Nó đi xuống từ đầu đến cuối. Và, qua suốt những thời đại này, thế giới giáo hội đã lấy tất cả những điều này được pha trộn bằng những truyền thống, và vân vân, và Đức Chúa Trời luôn luôn gọi đến hiện trường, xuyên suốt Cựu Ước và Tân Ước, các đấng tiên tri! Và Lời của Chúa đến với đấng tiên tri. Và Nó làm điều đó như thế nào? Nó bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời. Sự bày tỏ của Đức Chúa Trời, để nói cho biết điều đó đúng hay sai. Không ai phải giải thích Nó, Lời tự thông giải chính Nó. Đức Chúa Trời đã hứa điều ấy và ở đó nó xảy ra!

17 Ích gì để nói điều gì khác về Nó? Ai là con người đầy tội lỗi mà sẽ cố gắng nói (khi mà Đức Chúa Trời đã hứa và Đức Chúa Trời thực hiện nó) rằng sự thông giải đó là sai? Ấy là Chính Chúa Trời đang làm sự thông giải của Chính Ngài, đang thông giải. Ngài không cần bất cứ người nào thông giải Ngài, Ngài thông giải chính Ngài bằng sự bày tỏ những gì Ngài hứa rằng Ngài sẽ làm.

18 Ô, giá như hội thánh chỉ có thể thấy điều ấy và thấy những lời hứa mà đã được phân định cho mỗi thời đại! Tất cả những thời đại khác, Đức Chúa Trời đã gọi đến (thậm chí qua suốt cả bảy thời đại hội thánh) và đã bày tỏ mọi điều mà Ngài đã hứa làm. Mọi điều, không có một điều để lại làm chưa xong. Chính xác! Điều gì Ngài phán Ngài sẽ làm, thì Ngài đã làm.

19 Bởi vì khi Đức Chúa Trời đã phán, sau đó trong Ê-sai, Ngài phán, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” và nàng đã chịu thai. Vậy thì, ai—ai có thể giải thích điều ấy? Đức Chúa Trời đã làm sự thông giải. Ngài phán, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” và nàng đã chịu thai. Bây giờ, điều gì anh chị em...anh em không thể...Không gì có thể được nói về điều ấy, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán nàng sẽ và nàng đã chịu điều đó. Nhưng giáo hội lúc đó thì quá mù đến nỗi không thấy điều ấy. Xem đây, họ đã có ý riêng của họ về điều đó. Nó quá—quá khác biệt so với những gì họ đang mong đợi.

20 Phi-e-rơ ở đây đang nhắc lại, ông nói, “Đức Chúa Trời bày tỏ Đấng Christ bởi Lời Ngài, Ngài phán, ‘Đây là Con yêu dấu của Ta.’” Những tín hữu này đang đứng ở đó. Và Đấng Christ là sự bày tỏ của Đức Chúa Trời. Ngài luôn bày tỏ Đấng Christ bởi Lời Ngài, vì Đấng Christ là Lời. Ngài bày tỏ luôn.

21 Khi Ngài phán...Trong thời Nô-ê, Đấng Christ đã ở trong Nô-ê. Anh em tin điều đó không? Nô-ê nói, “Trời sẽ mưa. Sẽ có một cơn mưa, trái đất sẽ bị hủy diệt.” Trời đã mưa. Điều ấy chẳng cần sự thông giải nào. Trời đã mưa vì Đức Chúa Trời, trong Nô-ê, đã phán, “Trời sẽ mưa.” Ông là một tiên tri, và chứng cứ là điều mà ông đã nói được ứng nghiệm. Vậy họ không cần giải thích điều ấy.

22 Vài người trong họ có thể, vây quanh, nói, “Ông này không biết mình đang nói về cái gì.”

23 Nhưng Đức Chúa Trời luôn hứa, “Nếu có một người trong các ngươi là thiêng liêng, hay là tiên tri, và điều gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe điều đó.” Đúng thế, vì nó là đúng. Điều đó phải hiệp với Lời. Và Nô-ê đã hiệp với Lời. Khi ông nói tiên tri trời sẽ mưa, và trời đã mưa. Không cần sự giải thích nào về việc ấy, vì nó đã đúng là điều ấy.

24 Ê-sai nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” và nàng đã chịu thai. Vậy thì, điều ấy thật là lạ thường. Vì, đấy, điều đó đã xảy ra nhiều trăm năm trước khi trinh nữ này thọ thai.

25 Điều đó quá lạ thường cho đến nỗi một người thiện lành tên là Giô-sép, chồng nàng, “là một người có nghĩa và không muốn để nàng bị bôi xấu...” Người tốt ấy vào thời đó, cách nó phải xảy ra với Giô-sép khi ông đã hứa hôn, cưới Ma-ri làm vợ.

26 Nàng đã được lấy làm vợ. Vào thời ấy, để lộ ra điều đó, thì thật giống như phạm tội tà dâm. Và, dĩ nhiên, với Giô-sép, dường như là Ma-ri đang cố gắng dùng ông để bảo bọc, hoặc khiến ông trở thành một người che chở cho lỗi lầm của nàng, vì ở đây nàng đã được thấy là một người mẹ, chưa được cưới, chỉ có đính hôn thôi. Một trò lừa như thế, chắc sẽ bị ném đá đến chết; điều đó phải có, bởi luật pháp.

27 Và Giô-sép, chồng nàng, là một người có nghĩa, một người rất có nghĩa. Ông tin Đức Chúa Trời. Và khi nàng nhìn ông với đôi mắt nhung to, đáng yêu ấy, và nói, “Giô-sép ơi, Thiên sứ trưởng Gáp-ri-ên thăm viếng em và bảo rằng em sẽ chịu thai, mà không biết người đàn ông nào.”

28 Lúc ấy, giá như Giô-sép đã nhìn lại trong lời Kinh Thánh, đấng tiên tri đã nói nàng sẽ chịu điều ấy! Đó là chỉ Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài! Hiểu không? Nhưng mà điều đó quá lạ thường.

29 Đó là nan đề trong bất cứ thời đại nào. Lời Đức Chúa Trời thì xa lạ với dân chúng; Nó quá lạ thường. Đức Chúa Trời luôn làm sự việc lạ thường. Thật lạ thường bất cứ ở đâu có Đức Chúa Trời. Điều đó tương phản với những hệ thống của thế gian, vì họ đã có những việc theo cách họ suy nghĩ nó sẽ xảy ra. Song Đức Chúa Trời đến và làm sự lạ thường.

30 “Làm thế nào trinh nữ này có thể thọ thai?” Ông thật thà, ông đã tìm kiếm Đức Chúa Trời để biết về điều đó.

31 Và rồi Đức Chúa Trời phán với ông trong một giấc chiêm bao, và nói, “Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con mà nàng thọ thai ấy là bởi Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời đã phủ bóng trên nàng. Đây là điều đã làm điều đó.”

32 Anh chị em có bao giờ để ý Đức Chúa Trời giải quyết với Giô-sép ở đó như thế nào không? Trong một cách thứ hai, trong một cách của một giấc chiêm bao. Vậy thì, chúng ta biết có những giấc mơ, chúng ta tin vào những giấc chiêm bao. Tôi tin vào những giấc chiêm bao. Là...Đức Chúa Trời luôn luôn giải quyết với dân sự trong những giấc chiêm bao. Nhưng những giấc chiêm bao thì thứ yếu, đây, nó có thể là đúng hoặc sai trừ khi nó được thông giải. Nhưng ông đã không cần bất cứ sự thông giải nào. Chính Đức Chúa Trời đang phán trực tiếp với Giô-sép, bởi vì không có một tiên tri trong xứ vào thời đó để thông giải. Ở đó đã chẳng có một tiên tri trong bốn trăm năm. Vì vậy điều tốt nhất tiếp theo, để Đức Chúa Trời chăm lo cho sự thịnh vượng, sức khỏe thuộc về Con của Chính Ngài, là phán với Giô-sép qua một giấc chiêm bao mà không có sự thông giải. Ngài phán, “Người nữ đó thì tốt. Hai Nhi Thánh ấy được thọ thai trong nàng là Con của Đức Chúa Trời.” Không cần bất cứ sự thông giải nào.

33 Đức Chúa Trời làm sự thông giải của Chính Ngài với những tấm lòng chân thành, thật thà. Những người nam và người nữ mà nhìn lên điều—điều ấy là mẫu nhiệm, nếu anh chị em thật thà và chân thành và sẵn lòng tin, Đức Chúa Trời có một cách thông

giải điều đó với anh chị em. Trước tiên, nhận ra nó có phải là một lời hứa không. Nếu như Giô-sép đã hoàn toàn đi ngược lại và ra khỏi những truyền thống và trở về với Kinh Thánh, và tìm thấy, Ê-sai đã dự ngôn nài sẽ chịu thai như thế.

34 Và những điều mà đã được nói về, và sự Sanh ra của Ngài, và tất cả về điều đó đã được Kinh Thánh cho biết, “bởi các tiên tri thánh,” như Phi-e-rơ đã nói. Và không người nào có quyền đưa bất kỳ sự giải thích riêng nào với điều đó. Nó hoàn toàn chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán sẽ xảy ra. Ngài là sự bày tỏ của Lời Đức Chúa Trời đã hứa cho thời đại đó. Đức Chúa Trời đã phán điều đó, vậy nó đã xảy ra. Điều đó không có gì bàn cãi.

35 Chúa Jê-sus phán...Khi Ngài còn ở trên đất, khi họ đã không thể hiểu chức vụ của Ngài, điều đó quá lớn lao, quá phi thường, (họ không thể), phi thường, thì đúng hơn. Họ đã không thể hiểu Ngài. Ngài phán, “Hãy dò xem lời Kinh Thánh!” (Tôi hy vọng tôi không làm điếc tai anh chị em ngoài đó, nổ vào điều đó.) “Hãy tra xem lời Kinh Thánh, vì trong Chúng các người tưởng mình có Sự sống Đời đời, và ấy là Chúng làm chứng về Ta vậy.” Hiểu không? “Chúng là những Người nói cho các người biết Ta là Ai.”

36 Đấy, Đức Chúa Trời đã phân bố Lời. Thời kỳ đó đã có sự bày tỏ của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời (Em-ma-nu-ên) ở cùng chúng ta, “Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ Lùng, Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đời Đời. Và Danh Ngài sẽ được gọi là *Em-ma-nu-ên*, ‘Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.’” Đức Chúa Trời đã ở trong Đa-vít. Đức Chúa Trời đã ở trong Mô-i-se. Đức Chúa Trời! Đó là Đức Chúa Trời suốt từ đầu đến cuối, bày tỏ chính Ngài cho thời đại ấy. Nhưng thời đại này, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai và nài sẽ sanh một Con trai, và Ngài sẽ là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.”

37 Đó là điều mà họ đã đóng đinh Ngài, làm cho Chính Ngài Đức Chúa Trời, và cũng vì việc phá lệ ngày Sa-bát. Ngài đã là—Ngài đã là Đức Chúa Trời trên ngày Sa-bát, và Ngài đã là Đức Chúa Trời. Và Ngài không chỉ là một người bình thường hay là một tiên tri bình thường (tuy Ngài là một Người bình thường và một Tiên Tri), nhưng Ngài đã là Tiên tri-Đức Chúa Trời. Và Ngài là sự ứng nghiệm của Lời, chính xác điều mà Đức Chúa Trời phán

Ngài sẽ làm. Phán, “Người nào trong các người có thể định tội Ta? Hãy dò xem lời Kinh Thánh! Trong Chúng các người tưởng các người có Sự Sống Đời đời, và Ấy là chúng làm chứng về Ta.” Ngoài những truyền thống của họ, họ đang sống trong một vẻ hào nhoáng của một thời đại khác.

³⁸ Như tôi đã giảng cách đây một vài tuần, “*Sống trong sự hào nhoáng*.” Sự hào nhoáng là “một ảo ảnh,” mặt trời phản chiếu chính nó, và nó giả dối. Và bất cứ vẻ hào nhoáng nào của thời đại khác đều là sự phản chiếu giả. Dân chúng luôn luôn đang bước đi trong điều gì đó mà đã xảy ra cách đây nhiều năm. Giáo phái Lutheran đang bước đi trong một vẻ hào nhoáng Lutheran. Ánh sáng mặt trời của Luther thì tốt trong thời ông ấy; Wesley thì tốt trong thời ông; Ngũ Tuần thì tốt vào thời kỳ của nó. Chúng ta đang đi tiếp lên cái thang, chúng ta đang sống trong một thời đại khác! Chúng ta đang đi tiếp, tiếp, chúng ta không thể cứ nhìn lại đằng sau.

³⁹ Khi chúng ta tự ổn định cuộc sống trong các sự việc, chúng ta tưởng mình đã làm được tất cả, chúng ta bị ràng buộc với những truyền thống của mình; và điều đó thì đúng cho thời ấy, nhưng chúng ta đang tiếp tục di chuyển! Hãy dò xem những lời Kinh Thánh và thấy điều gì đã được hứa cho ngày nay, thì chúng ta sẽ biết mình ở đâu, rồi chúng ta có thể nói mình đang đứng ở đâu.

⁴⁰ Luther; anh chị em có thể nhìn vào Kinh Thánh và thấy trong đó—trong thời kỳ Sạt-đe đó, anh chị em có thể thấy chính xác điều gì đã được hứa. Nhìn xem loại người cỡi ngựa gì đã đi ra, nhìn xem để gặp người ấy đã đi ra thế nào, chính xác, “sự khéo léo của con người,” sự cải chánh. Hãy xem Wesley, và vân vân. Khi đi tiếp xuống trong thời đại Ngũ Tuần, và xuống suốt thời đại ấy, xem nó đã đi lại thế nào. Nhìn xem Kinh Thánh và thấy chúng ta ở tại đâu. Đó là lý do Chúa Jêsus đã phán, “Hãy dò xem Kinh Thánh!”

⁴¹ Hãy thấy chúng ta ở tại đâu! Tôi tin chúng ta ở tại sự Đến của Con Đức Chúa Trời ngay bây giờ. Tôi tin chúng ta ở vào thời đại của chính—chính thời đại mà Ngài có thể hiện đến bất cứ lúc nào. Tôi tin Kinh Thánh tuyên bố điều ấy, rằng chúng ta ở vào những giờ cuối cùng của lịch sử thế giới này. Tôi có thể thấy

những việc đang tạo hình. Thấy Hội đồng Giáo hội Toàn cầu này đang dẫn mọi giáo hội vào trong nó, vào dấu hiệu của con thú. Và thấy Đế quốc Rô-ma và điều gì nó đang thực hiện, và cả những người còn lại của họ. Thấy họ đang đến với nhau, ngăn chặn Sự Sáng, cản trở Phúc âm. Mọi người sẽ phải thuộc về nó và bước đi trong những ánh sáng của họ nếu không thì anh chị em sẽ không bước đi gì hết. Đấy, chúng ta ở vào kỳ cuối cùng. Không có gì còn lại cho chúng ta ngoài việc tiếp tục nắm giữ với Đức Chúa Trời và tin Lời Ngài. Lời luôn luôn đứng.

⁴² Trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê, đó là thời đại hội thánh duy nhất, trong tất cả các thời đại, mà Đấng Christ đã bị đặt ở bên ngoài hội thánh. Ngài đã ở bên ngoài, đang gõ cửa. Điều gì đã xảy ra? Hội đồng Giáo hội Toàn cầu này là những gì sẽ xua đuổi Ngài ra ngoài. Kinh Thánh cho biết Ngài đã ở bên ngoài, và Ngài ở đó. Nó ngăn chặn điều gì? Lời. Và Ngài là Lời, Ngài luôn luôn là Lời, và Ngài vẫn còn là Lời tối nay! Ngài là Lời.

⁴³ Kinh Thánh nói, “Lời sắc hơn, mạnh hơn gươm hai lưỡi,” Hê-bơ-rơ, chương 4, “xem xét tư tưởng và ý định trong lòng.” Là Lời! Họ nên biết Ngài là Ai khi Chúa Jêsus phán vậy vào thời ấy.

⁴⁴ Hãy xem những gì Ngài đã làm. Một hôm Ngài đang đứng ở đó, sự khởi đầu chức vụ của Ngài. Có một người đến với Ngài, tên là Si-môn, Si-môn Phi-e-rơ. Và khi Phi-e-rơ ngược nhìn Ngài và—và đã thấy Ngài, Chúa Jêsus phán với ông, “Tên ngươi là Si-môn và ngươi là con trai của Giô-na.” (Ông hẳn biết rằng Môi-se đã nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ dựng lên một Tiên Tri giống như ta, và các ngươi phải nghe Ngài.”) Và đây là một Người chưa bao giờ thấy ông trong đời Ngài, đã nói, “Tên ngươi là Si-môn và ngươi là con trai của Giô-na.” Ô, ông đã biết ngay lúc đó rằng điều ấy có thể là không còn nữa...Họ không có một tiên tri trong hàng trăm năm, và ở đây đã có một Người đang nói với ông rằng ông là ai. Không ngạc nhiên là ông đã có thể tin nhận điều đó!

⁴⁵ Phi-líp, vào thời ấy, đi và—và tìm thấy Na-tha-na-ên dưới một cây, và đã đưa ông lại với Chúa Jêsus. Chúa Jêsus phán “Này một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi dối trá.”

Người nói, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi khi nào?”

46 Ngài đáp, “Trước khi Phi-líp gọi người, lúc người ở dưới cây vả, Ta đã thấy người.”

47 Người nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời! Thầy là Vua dân Y-sơ-ra-ên.” Ngài đã biết là thế! Điều gì? Điều đó không cần bất cứ sự thông giải, Đức Giê-hô-va đã phán điều ấy!

48 Đã có những kẻ đứng ở đó mà không tin nó. Họ nói, “Người Nầy là Bê-ên-xê-bun. Ông ta có—Ông ta có thứ lừa đảo nào đó Ông ta đang lôi kéo. Ông—Ông ta là một thầy bói, hoặc gì đó.”

49 Chúa Jê-sus đã nhìn họ, và phán, “Sao, các người nói điều đó chống lại Con người, điều đó sẽ được tha cho các người. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến làm sự việc tương tự, hễ nói nghịch Đấng ấy, thì trong đời này hay đời sau nó sẽ chẳng bao giờ được tha.” Ngài nói tiên tri về thời kỳ của chúng ta, thời mà chúng ta sẽ thấy. Vì Ngài hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi.

Nên nhớ, chính là Chúa Jê-sus Christ đã ở trong Môi-se.

50 Chính Chúa Jê-sus Christ ở trong Đa-vít. Khi Đa-vít, con trai của...Đa-vít đã đi lên trên núi, một vị vua bị chối bỏ, và đã khóc trên thành Giê-ru-sa-lem, đó không là gì khác ngoài Đấng Christ ở trong ông. Khoảng tám trăm năm sau, Con vua Đa-vít ngự ngay trên Núi Ô-li-ve và nhìn xuống trên Giê-ru-sa-lem và đã khóc, và phán, “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, bao nhiêu lần Ta muốn nhóm họp các người như gà mái túc con mình lại ấp trong cánh, mà các người chẳng khứng!”

51 Khi Giô-sép ở trong ngục, đó là Chúa Jê-sus. Khi ông bị bán gần ba mươi miếng bạc, đó là Chúa Jê-sus. Khi ông bị làm người của Phô-ti-pha, đó là Chúa Jê-sus. Khi ông ngồi bên tay hữu của Pha-ra-ôn. Và khi ông đi ra, mọi người...tiếng kèn vang lên, và mọi người phải quỳ gối, đó là Chúa Jê-sus. Không người nào có thể đến với Pha-ra-ôn chỉ qua—qua Giô-sép; không người nào có thể đến thẳng với Đức Chúa Trời, duy chỉ bởi Chúa Jê-sus. Đó là Chúa Jê-sus, Lời đã nói tiên tri đang được ứng nghiệm, đã được phán theo những cái bóng và những hình bóng.

52 Khi Chúa Jê-sus còn ở trên đất, Ngài làm giống như các đấng tiên tri đã làm, đó là lý do tại sao họ biết rằng Ngài là sự biểu

hiện của Đức Chúa Trời về Lời Ngài. Điều đó không cần được thông giải.

⁵³ Khi Na-tha-na-ên thấy điều này, ông sấp mình xuống, nói, “Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên, Con của Đức Chúa Trời, Vua Y-sơ-ra-ên. Chúng tôi biết Ngài, không người nào có thể làm điều này.”

⁵⁴ Ni-cô-đem đã đến vào ban đêm, nói tương tự về những người Pha-ri-si. Nhưng, anh chị em thấy, họ đã bị câu móc vào trong Hội nghị Giáo hội Toàn cầu của họ đến nỗi họ không thể nhận lãnh Nó. Ông diễn tả điều họ đã nói, rằng, “Thưa Thầy, chúng tôi...” Ai là “chúng tôi”? Hội nghị của họ! “Chúng tôi biết rằng Thầy là một giáo sư đến từ Đức Chúa Trời, vì không người nào có thể làm những điều này trừ phi Đức Chúa Trời ở với Người.” Họ đã nhận ra Nó, họ đã biết là Nó, nhưng họ đã bị câu móc vào điều đó.

⁵⁵ Và Đức Chúa Trời, trong bốn mươi năm qua, đã lay chuyển quốc gia này với phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh, và quý ông và quý bà vẫn còn ở bên ngoài Nó bởi vì họ bị câu móc vào một điều tương tự, sống trong một vẻ hào nhoáng của một thời kỳ khác. Vấn đề là gì? Tất cả mọi người đều muốn là tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, hoặc gì đó. Đấy, đó là vẻ hào nhoáng.

⁵⁶ Họ đang sống trong vẻ hào nhoáng của thời Môi-se. Ngài đã nói gì? Ngài nói...Họ nói, “Chúng tôi là môn đồ của Môi-se.”

⁵⁷ Ngài phán, “Nếu các ngươi biết Môi-se, các ngươi ắt biết Ta. Môi-se đã viết về Ta!”

⁵⁸ Nếu anh chị em đã biết Luther, thì anh chị em ắt biết thời đại này! Nếu anh chị em đã biết Giám Lý, anh chị em ắt biết thời đại này! Vì Đấng Christ đã viết về thời đại này! Những Lời mà được ứng nghiệm phải được ứng nghiệm vào thời đại này. Không cần người nào thông giải Nó, Đức Chúa Trời làm sự thông giải của Chính Ngài. Đức Chúa Trời thông giải chính Ngài, bởi vì Ngài là Đấng duy nhất mà có thể thông giải Nó. Những lời hứa của Đức Chúa Trời luôn chứng thực điều Ngài đã phán, và đó là sự thông giải.

⁵⁹ Vậy thì, Chúa Jêsus, (để tiết kiệm thời gian), Chúa Jêsus phán, trong Tin lành Giăng, chương thứ 14, câu 12, “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” Ngài đã phán điều đó chứ? Đúng vậy. Điều đó không cần bất cứ sự thông giải nào. Vì người nào đó làm công việc ấy, đó là Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy!

⁶⁰ Ngài cũng phán trong đó, “Như việc đã xảy đến trong thời Lót, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến.” Chúa Jêsus đã phán điều đó. Ngài đã phán nó chứ? Chắc chắn, Ngài phán nó! Điều đó không cần giải thích.

Họ nói, “Vậy, điều đó có nghĩa...”

⁶¹ Nó có nghĩa hoàn toàn chính xác những gì Ngài đã phán! “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, cũng sẽ xảy ra trong ngày Con người đến.” Còn về thời của Lót thế nào? Chúng ta hãy đi ngược lại chỉ trong giây lát, tìm xem họ đã làm gì.

⁶² Đã có ba hạng người trong thời của Lót: người tin, người tin giả, và kẻ không tin. Điều đó ở trong mọi đám đông, cùng một thể ấy.

Chúng ta thấy rằng dân Sô-đôm là kẻ vô tín.

Lót là tín hữu giả.

⁶³ Áp-ra-ham là người tin. Ông là người duy nhất được xác lập với giao ước. Ông là người duy nhất mà đang trông mong một con trai đã được hứa. Ông là người duy nhất đang mong đợi nó. A-men. (Không phải tôi đang “a-men” cho chính tôi. *A-men* có nghĩa là “Thật vậy!”) Và đúng là thế. Áp-ra-ham không ở trong Sô-đôm. Áp-ra-ham ở trên và ngoài Sô-đôm. Ông là một hình bóng về Hội thánh thuộc linh ngày nay.

⁶⁴ Lót là một hình bóng của giáo hội giáo phái ở dưới Sô-đôm lúc này. Xem nào, Kinh Thánh nói rằng, “Tội lỗi của Sô-đôm đã làm lo phiền linh hồn công nghĩa của ông hằng ngày.” Tại sao ông ta đã không có đủ khí phách để đứng ra đối địch nó? Có nhiều người đàn ông tốt đang ngồi trong nhà thờ ngày hôm nay, nhìn ra và thấy phụ nữ mặc quần ngắn và đàn ông đang làm những điều này, và những thành viên của họ đang đi, chơi gôn vào Chúa nhật, và đi chơi ăn uống ngoài trời, và bơi lội và lãng nhăng, thay vì đi nhóm nhà thờ. Ngồi ở nhà vào tối thứ Tư, xem ti-vi, thay vì

đi dự nhóm ở nhà thờ. Họ cảm thấy thích nói điều gì đó về điều đó, nhưng ban chấp sự sẽ đuổi họ ra ngoài. Vấn đề là gì? Đó lại là Lót, đang nhìn ra cửa sổ và thấy tội lỗi, và e sợ gọi tội lỗi là “tội lỗi”!

65 Áp-ra-ham không ở trong sự lộn lạo của họ, ông đã ở ngoài cuộc. Ông là một hình bóng của Hội thánh thuộc linh. Bây giờ hãy xem những gì đã xảy ra đúng vào thời kỳ cuối, ngay trước khi lửa giáng xuống. Và đó là các dân Ngoại bang. Nó báo trước lửa giáng xuống trên thế giới dân Ngoại ngày hôm nay, khi những vương quốc sẽ bị tan vỡ và chúng sẽ bị thiêu cháy. “Các tầng trời sẽ bị đốt,” Chúa phán, “và chúng sẽ cháy trong lò lửa hực.” Đó là một cái bóng của nó.

66 Bây giờ chúng ta hãy hình dung họ. Đây là Áp-ra-ham ở ngoài rồi, không ở trong Sô-đôm, ông đã ở ngoài Sô-đôm. Lót thì vẫn còn trong Sô-đôm.

67 Sự việc lạ lùng, một buổi sáng nóng nực, phải là khoảng mười một giờ, ông thấy ba người đang đến, những người bình thường, đang bước đi dọc theo con đường, đường hẹp. Áp-ra-ham đang ngồi dưới cây sồi, nghỉ ngơi. Ông đang ở ngoài trời, có lẽ với những bầy gia súc sáng hôm ấy, xảy đến vào, hầu như giữa trưa. Và ông thấy ba người đang đến. Và có điều gì đó về những người ấy, để, rung một hồi chuông. Ô, chà!

68 Luôn luôn có điều gì đó về Đức Chúa Trời, khi Nó đến giữa dân chúng, Nó rung một hồi chuông. Họ biết Nó. Có một điều gì đó bảo họ, có một sự chứng thực ở đó.

69 Áp-ra-ham chạy mau đến, và nói, “Lạy Chúa tôi, xin ghé qua và để tôi lấy chút nước, đem nó đến và rửa chân Ngài, và dâng Ngài một miếng bánh, và rồi Ngài có thể đi tiếp, trên con đường của Ngài.” Vậy ông đã quay đi. Ông chạy vào đàn gia súc và bắt một con bê và giết nó, sai một đầy tớ nấu dọn. Đi vào trong trại, thấp so với ông, và bảo Sa-ra nhồi một ít bột, làm một ít bánh, hay là bữa ăn nhẹ, làm một số bánh mì, và làm bánh ngọt. Mang ra và phục vụ. Trong khi họ đang ngồi đó, ăn, họ bắt đầu để ý, Người này cứ nhìn xuống phía Sô-đôm. Và Người nói...

⁷⁰ Hai người trong họ, nên nhớ, đi xuống Sô-đôm. Hai vị đi đến Sô-đôm. Xin đừng bỏ quên điều này. Tôi đang nhắc đến điều Chúa Jêsus đã phán. Hai người trong họ đã đi đến Sô-đôm để đem Lót ra cùng với những gì sẵn sàng được mang ra dưới đó. Và hai người ấy đã đi xuống đó, đi xuống và truyền giảng. (Và đã có một Đấng ở lại với Áp-ra-ham. Hãy nhìn xem dấu hiệu Ngài đã làm.) Họ có một dấu hiệu ở dưới đó, đó là...dân Sô-đôm đã bị phạt mù lòa. Giảng Tin Lành luôn luôn làm mù lòa kẻ không tin. Và để ý những gì đã làm.

⁷¹ Bây giờ, Đấng này đứng lại ở đây và đã làm một dấu hiệu trước Áp-ra-ham.

⁷² Bây giờ, anh chị em từng để ý không? Bất cứ sử gia nào, theo Kinh Thánh, theo lịch sử, chưa từng có một lần trong các thời đại hội thánh mà một người có lúc đi đến những giáo hội hữu danh vô thực ngoài kia trong thế gian, ngoài kia trong các giáo phái, chưa từng có một người mà tên của người đó có các chữ cuối như Áp-ra-ham, h-a-m, trước đó. Nhưng ngày nay họ đã có được một, G-r-a-h-a-m. Đúng thế. Đang đi xuống ở đó, đang gọi họ ra. Ông đang làm một công việc phi thường bởi điều đó. Graham, Billy Graham, đây tớ của Đức Chúa Trời ngoài kia giữa những giáo phái, những chính khách, và vân vân, đang đập vào nó.

⁷³ Ngày nọ khi mà họ muốn ông chạy đua chức Tổng thống, ông đã gạt bỏ việc đó. Đức Chúa Trời, ban phước cho ông vì điều đó.Ồ, những công ty rượu mạnh đó, ông không bao giờ để tay nhúng chàm như nó đã xảy ra. Họ đã tiêu tốn nhiều tỉ đô-la, bởi vì ông sẽ đẩy họ ra dù thế nào đi nữa, những công ty thuốc lá ấy và những việc như thế. Đây, ông ở ngoài kia như sứ giả của Đức Chúa Trời đến với dân Sô-đôm. Chính xác là thế.

⁷⁴ Nhưng hãy nhớ, đã có Đấng ở lại đó với Áp-ra-ham, một Người khác, không phải hai vị đã đi xuống đó như một nhà truyền bá phúc âm hiện đại đi xuống đó để giảng. Để ý, đã có Đấng ở lại đó. Hai vị đi xuống lối ấy, và một Đấng ở lại đây với Áp-ra-ham. Và Đấng ở lại với Áp-ra-ham cho ông một dấu hiệu.

⁷⁵ Bây giờ nhìn xem, tên của ông đã có là “Áp-ram” và vợ ông là “Sa-rai,” chỉ một hoặc hai ngày trước đó. Đức Chúa Trời đã hiện ra với ông và bảo ông, “Nay Ta đổi tên ngươi từ Áp-ram thành

Áp-ra-ham.” (Xem, G-r-a-h-a-m là sáu chữ, con người.) Nhưng A-b-r-a-h-a-m thì bảy, bảy chữ; h-a-m, cuối chữ với một bộ h-a-m.

⁷⁶ Vậy thì, trên đây trong Hội thánh thuộc linh, đã có Đấng ngự trên đó với Áp-ra-ham, và để ý những gì Ngài đã phán. Ngài phán, “Áp-ra-ham,” (không phải “Áp-ram”) “Áp-ra-ham, vợ người ở đâu” (không phải “S-a r-a-i”) “S-a-r-a? Sa-ra vợ người ở đâu?”

⁷⁷ Hãy xem ông đã nói gì, “Nàng ở trong trại phía sau Ngài.”

⁷⁸ Và Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng người. Ta sẽ thăm viếng người.” Hiểu đại từ nhân xưng ấy, Đấng ấy, thể theo lời hứa mà Ngài đã hứa. Ấy là Đức Chúa Trời! Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng người.”

⁷⁹ Và Sa-ra, (theo một cách mà hết thấy chúng ta đều hiểu) đã che tay áo, cười thầm, bà nói, “Tôi, một bà già, một trăm tuổi, chúa tôi” (ấy là Áp-ra-ham) “cũng già rồi, thời tuổi trẻ đã qua.” Nói, “Sao, già như tôi và ông ấy thế này, chúng tôi dễ còn được những thú vui như thế sao.” Và nói, “Chúng tôi đã không thể có điều đó.” Và nói, “Làm sao được? Những chuyện này không thể nào xảy ra!”

⁸⁰ Và Đấng ấy—ấy (Đức Chúa Trời trong xác thịt con người) phán, “Tại sao Sa-ra cười và nghi ngờ, nói những điều này?” Trong trại, phía sau Ngài.

⁸¹ Xem nào, phải chăng đó là cùng chức vụ mà Chúa Jêsus Christ đã có! Ngài đã nhìn lướt qua những người nghe và nhận biết ý nghĩ của họ. Ngài phán với Phi-e-rơ ông là ai và tên thân phụ của ông là gì. Đã phán với Na-tha-na-ên.

⁸² Đã phán với người đàn bà bên giếng nước, khi bà nói...Ngài phán, “Hãy đi lấy nước cho Ta uống,” hay là “Hãy cho Ta uống.”

⁸³ Bà nói, “Thưa Thầy, thật không bình thường khi Thầy nói chuyện với...người Giu-đa nói chuyện với người Sa-ma-ri. Chúng ta chẳng hề giao thiệp với nhau.”

⁸⁴ Ngài đáp, “Ví bằng người biết người đang nói với là Ai, thì người sẽ hỏi xin Ta cho uống.” Cuộc đối thoại tiếp tục. Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người rồi trở lại đây.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

Ngài phán, “Người đã nói phải, vì người đã có năm đời chồng.”

Bà thưa, “Thưa Ngài!”

⁸⁵ Nhìn xem sự khác biệt giữa điều đó và họ—và họ những thầy tế lễ của thời ấy, hội đồng ấy đang sống trong vẻ hào nhoáng của một thời khác. Họ nói, “Đây là ma quỷ!” Họ phải trả lời cho hội chúng của họ với điều gì đó, vì nó đã đòi hỏi thế.

⁸⁶ Nhưng người đàn bà nhỏ bé đáng thương này đã làm gì, Hạt giống đã định trước ấy đang nằm trong lòng bà... Bà đã từng đau ốm và mỗi một với thứ ấy, bà đã đi trên các đường phố như một gái điếm. Nhưng khi thấy Điều Đó, bà nói, “Lạy Ngài, tôi nhìn thấy Ngài là một Đấng Tiên Tri. Chúng tôi đã không có một vị tiên tri trong bốn trăm năm, và chúng tôi được bảo rằng lúc Đấng Mê-si đến để làm những điều mà Ngài sẽ làm.” Ô, chà! Hạt Giống đó đang nằm ở đó đã nhảy lên với sự sống! Tại sao? Nó chẳng cần sự thông giải.

⁸⁷ Chúa Jê-sus phán, “Ta là Đấng đó đang nói với người.” Điều ấy chẳng cần sự thông giải. Ngài đã làm phép lạ và điều đó đã làm chứng rằng Ngài là Đấng Mê-si ấy, a-men, và xác chứng điều Đức Chúa Trời đã hứa (“Chúa là Đức Chúa Trời người sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta,” Môi-se đã nói). Đó là gì? Một sự minh chứng của lời Kinh Thánh!

⁸⁸ Bà chạy vào thành, và nói, “Hãy đến, xem một Người đã bảo với tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Christ sao? Đây chẳng phải là Ngài sao? Ngài bảo tôi những gì tôi đã làm.”

⁸⁹ Bây giờ để ý, Chúa Jê-sus, đó là Ngài đã ở trên đó trong Người đó mà đã quay lưng Ngài lại với trại và phán bảo Sa-ra đang nghĩ về chuyện gì bên trong trại.

⁹⁰ Lời của Đức Chúa Trời phán, trong Hê-bơ-rơ, chương 4, rằng... Ngài phán thế này, “Lời của Đức Chúa Trời là mạnh hơn và sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đỗi chia cốt tủy, và xem xét tư tưởng và ý định trong lòng.” Đó là Lời! Và mỗi lần một đấng tiên tri đến, người đến với Lời, và người đã là Lời cho thời

đại ấy. Và điều đó đã làm gì? Một người nói tiên tri là người đã phân biệt những ý tưởng mà đã có ở trong lòng.

⁹¹ Điều đó được thực hiện trong Chúa Jêsus Christ vì Ngài là sự trọn vẹn của Lời.

⁹² Và Chúa Jêsus đã phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến.” Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ đến trên đất trong một hình thể của con người, Đức Chúa Trời đã tỏ lộ trong thể xác con người (A-men! Quý vị hiểu điều đó chứ?), và sẽ làm giống như Đức Chúa Trời đã làm trong thể xác con người tại Sô-đôm. Hãy nhớ, họ đang chờ đợi đứa con trai được hứa. Và, ngay sau đó, con trai lời hứa đã đến. Đó là dấu hiệu chót mà Sô-đôm và nhóm người của Áp-ra-ham đã thấy trước khi con trai lời hứa đến. Quý vị để ý điều ấy không? Và hiện nay Hội thánh thuộc linh đã đến với giờ ấy.

⁹³ Có người nói, “Anh Branham, có phải anh đã nói ‘đó là Đức Chúa Trời’?”

⁹⁴ Kinh Thánh cho biết, Đó là Đức Chúa Trời! Điều đó không cần sự thông giải. Ngài là Ê-lô-him. Đó là điều Áp-ra-ham đã gọi Ngài. Bất cứ người đọc Kinh Thánh nào cũng biết điều đó. *Ê-lô-him*, “Đấng đầy đủ mọi sự.” Ngài là Đấng Đầu Tiên, Đấng Cuối Cùng; Đấng Trước Hết, và Đấng Sau Cùng. Ê-lô-him! Áp-ra-ham đã gọi Ngài là “Ê-lô-him.” Đức Chúa Trời (theo các chữ in hoa trong tiếng Hê-bơ-rơ), Ê-lô-him; đúng như, “Ban đầu Đức Chúa Trời,” Ê-lô-him.

⁹⁵ Ngài là Ê-lô-him đã hiển lộ trong xác thịt con người, mặc y phục con người, ăn đồ ăn của con người. A-men! Một dấu hiệu trong thời kỳ cuối cùng rằng Đức Chúa Trời sẽ lại hiện ra giữa dân Ngài trong xác thịt con người! A-men! Chúa Jêsus phán, “Những việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Và như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến.” A-men! Điều đó không cần sự thông giải; nó cần sự bày tỏ, đó là những gì nó cần. A-men. Anh em tin điều ấy không?

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁹⁶ Lạy Cha chúng con ở trên Trời, chúng con kính dâng Cha lời hứa Ngài tối nay mà Ngài đã phán những điều này. Ngài đã hứa

chúng. Không một ai có thể làm cho Lời Ngài sống động ngoài Ngài. Ngài phán, “Phải có sự sáng,” thì có sự sáng. Không một ai phải thông giải điều ấy, nó đã được tỏ lộ.

⁹⁷ Như chúng con đã trích dẫn Ê-sai, đấng tiên tri, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” nàng đã chịu thai; không cần sự bày tỏ nào, nàng đã có điều đó. Đó là điều đã xảy ra.

⁹⁸ Ngài phán, khi Ngài đến Ngài sẽ được sinh ra ở Bết-lê-hem, “Hỡi Bết-lê-hem, xứ Giu-đa. Người ở trong hết thầy các hoàng tử của Giu-đa, của Y-sơ-ra-ên chẳng phải là nhỏ lắm sao? Song từ nơi người sẽ ra cho một Đấng Cai Trị của dân Ta.”

⁹⁹ Những điều mà Ngài sẽ làm, những gì Ngài sẽ kêu khóc tại thập tự giá, Ngài sẽ bị định tội như thế nào, chân Ngài và tay Ngài bị đâm xuyên qua; “Ngài đã vì tội lỗi chúng con mà bị vết, và vì sự gian ác chúng con mà bị thương; bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng con được bình an; bởi lần roi Ngài chúng con được lành bệnh.”

¹⁰⁰ Đa-vít đã nói thế nào, “Ta sẽ chẳng bỏ linh hồn Người trong âm phủ, cũng không để cho Người Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Và đến ngày thứ ba, trước khi bảy mươi hai giờ đi vào làm hư hoại thân thể Ngài, Lời Đức Chúa Trời phán, “Ngài sẽ sống lại.” (Người ta nói họ lấy trộm thân thể Ngài đi; họ vẫn còn tin điều đó.) Nhưng chúng con tin, Lời Ngài, lạy Chúa! Nó đã được hiển lộ. Đức Chúa Jêsus Christ đã sống lại và Ngài phán, “Ta sẽ...Kìa, Ta hằng ở với các người luôn, cho đến tận thế.”

¹⁰¹ Chúng con tin rằng Ngài ở đây tối nay. Chúng con tin rằng Ngài đúng là Chúa Jêsus Christ tối nay, ở đây, như Ngài đã từng có. Và Ngài chỉ đang tìm kiếm những đôi mắt, tay, chân, môi miệng, linh hồn, thân thể, mà Ngài có thể dùng để biểu lộ chính Ngài. Lạy Chúa, xin thánh hóa chúng con tối nay, để chúng con có thể thấy Đức Chúa Jêsus Christ hằng sống đang sống giữa chúng con. Xin Ngài đến! Lúc ấy sẽ ứng nghiệm, như sự khao khát của những người Hy Lạp ấy mà ngày nọ đã đến, và thưa, “Thưa Ngài, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.” Và họ đã được thấy Ngài. Ô, thật là cảm động phải có khi họ đã nhìn thấy Ngài!

¹⁰² Lạy Đức Chúa Trời, Ngài vẫn y nguyên hôm nay. Và Ngài đã hứa rằng nếu chúng con đói khát thì chúng con có thể thấy Ngài. “Còn ít lâu, và thế gian sẽ không thấy Ta” (kể không tin); “nhưng các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế.” Chúng con biết rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁰³ Chúa ôi, những Lời đã được phán, đã được chép, bây giờ xin để điều đó được nên, vì sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, để cho thấy rằng Ngài giữ Lời Ngài. A-men. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em.

¹⁰⁴ Tôi sẽ gọi hàng người xin cầu nguyện. Tôi tin Billy đã nói cậu ấy phát ra những thẻ cầu nguyện, một đến một trăm, hoặc gần như thế. Cậu ấy không có ở đây ngay giờ này. Là... Thẻ cầu nguyện ghi số là gì... Người nào đó nhìn số phía sau của mình... Nó là—nó là một con số và một—và một chữ (A, B, C, D, hoặc...). Gì hả, A? Được rồi.

¹⁰⁵ Chúng ta hãy gọi A, số một, hai, ba, bốn, năm. Cứ bắt đầu đứng lên như thế này. A, số một, số hai, số ba, số bốn. Bốn, tôi không thấy số đó đứng lên. Thẻ cầu nguyện số bốn. Một, hai, ba. Thẻ cầu nguyện... Có lẽ họ không thể đứng lên. Nếu họ không thể, ai đó nhìn vào thẻ người bên cạnh mình, người đó có thể có một thẻ mà không thể đứng lên. Nhanh lên nào. Ở đó đấy, bốn. Năm, thẻ cầu nguyện số năm. Sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai. Cứ bắt đầu đi lên đây giờ này khi các số của anh chị em được gọi. Số một, hai, ba, cứ đi thẳng ra lối này. Thẻ cầu nguyện số một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, cứ đứng vào chỗ của mình. Mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi, hai mốt, hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm. Có ai không thể...

¹⁰⁶ Tôi thấy một thanh niên trong một xe lăn ở sau kia. Nếu số của con được gọi, con trai, và—và nếu con không thể lên được... ồ, cứ giữ bàn tay của con như thế, chúng ta sẽ thấy rằng con có ở đây. Hiểu chứ?

¹⁰⁷ Bao nhiêu người ở đây không có một thẻ cầu nguyện và tuy nhiên bị đau? Hãy cho chúng tôi thấy bàn tay quý vị, bất cứ ở

đâu. Ngay ở đây, đúng thế, quý vị đưa tay lên. Quý vị tin chứ? Trong lúc họ đang đi vào với nhau, anh chị em tin Điều Này chứ, rằng Ngài hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Bao nhiêu? Nhìn xem các vị mục sư truyền đạo này; chẳng phải Thánh Kinh nói hôm nay, thưa các anh em, rằng Ngài là một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể chạm đến được bởi cảm thông những yếu đuối của chúng ta? Phải vậy không? Bao nhiêu người tin điều ấy, hãy giơ tay lên? Ngài là một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể chạm đến được bởi cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.

108 Thế thì nếu Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi,” bao nhiêu người tin điều ấy? Rồi Ngài sẽ hành động thế nào hôm nay? Ngài phải hành động như Ngài đã làm ngày hôm qua. Đúng thế chứ? Ngài ở tại đâu tối nay? Đang ngự bên tay hữu của Đấng Uy Nghiêm, thân thể Ngài; Đức Thánh Linh thì ở đây trong tòa nhà này, tỏ cho biết Ngài.

109 Chú ý, bây giờ nhìn xem. Điều gì đã xảy ra khi người nào đó, một người đàn bà đã rờ vào vạt áo Ngài ngày ấy? Bà chẳng có một thẻ cầu nguyện, chúng ta ắt nói vậy, nhưng bà đã rờ đến vạt áo của Ngài. Và khi bà đã chạm vào áo Ngài, Chúa Jêsus đã quay lại và phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

110 Phi-e-rơ đã trách Ngài, và nói, “Ồ, thưa Chúa, điều đó nghe như thật vô lý.Ồ, mọi người đang cố chạm đến Ngài. Sao lại nói, ‘Ai đã rờ đến Ta?’”

111 Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết rằng Ta đã yếu đi.” Bao nhiêu người biết điều ấy? *Quyền phép*, có nghĩa là “sức mạnh,” đã đi ra từ Ngài. “Ta đã yếu đi, người nào đó đã rờ Ta với loại đụng chạm khác hẳn.” Và Ngài đã quay lại và nhìn đám đông đó cho đến khi Ngài tìm thấy kênh đức tin ấy ở đâu.

112 Mọi người đưa tay họ quanh Ngài, “Ô thưa Thầy, chúng tôi tin Thầy,” và tất cả điều này.

113 Nhưng có người nào đó thật sự đã tin Nó. Và bà đã chạm vạt áo Ngài và tin rằng mình được chữa lành, vì bà đã nói trong lòng nếu bà có thể làm điều đó thì ấy là điều sẽ xảy ra.

¹¹⁴ Ngài đã quay lại và nhìn vào đám đông cho đến khi Ngài thấy bà, và Ngài phán...bảo bà bệnh mất huyết của bà đã dừng lại và bà được chữa lành. Đúng vậy không? Vậy thì, đó là cách Ngài đã làm, trong đám đông dân chúng.

¹¹⁵ Bây giờ, tôi đang tuyên bố rằng Ngài không chết, Ngài đúng là còn sống hôm nay như Ngài đã từng sống. Và Kinh Thánh cho biết, Chúa Jêsus, chính Ngài đã phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến.”

¹¹⁶ Hãy nhìn xem, cho dù loại ân tứ gì mà Đức Chúa Trời cho gọi lên đây, cũng phải, có một người ở dưới đó, để đáp lại nó. Ngài đã đi vào một thành phố, Kinh Thánh nói, “Có nhiều điều Ngài không thể làm vì sự vô tín của họ.” Phải vậy không? Ngày nay cũng vậy. Quý vị cần phải tin Ngài. Quý vị phải hoàn toàn tin Ngài. Đó là cách duy nhất quý vị có thể.

¹¹⁷ Hàng người xin cầu nguyện sẵn sàng chứ? Bây giờ, mọi người thành kính chỉ chừng mười phút. Không biết tôi sẽ làm xong không, tôi đã có khoảng hai mươi lăm hay ba mươi người đang đứng ở đó. Nhưng bây giờ, trong hàng cầu nguyện, mỗi người trong anh chị em ở ngoài đó trong hàng người xin cầu nguyện biết rằng tôi là một người lạ với anh chị em, và tôi không biết gì về anh chị em, hãy giơ tay lên. Mỗi người trong hàng cầu nguyện.

¹¹⁸ Bây giờ trong cử tọa, mà biết rằng tôi không biết gì về quý vị, xin giơ tay lên. Bây giờ, bây giờ, đây là điều mà tôi đang cố gắng nói, thưa các bạn, đây. Vậy thì, đây này. Tất cả mục sư truyền đạo này lên bục ở đây. Và Đấng Christ đã thực hiện lời hứa này. Hãy xem, điều đó đã được chép. Khi nào thì nó ứng nghiệm? Trong những ngày sau rốt, ngay trước khi Chúa Tái lâm. Đúng vậy chứ? Nó được ứng nghiệm lúc ấy.

¹¹⁹ Vậy thì, đó là Lời mà được nói tiên tri ngày hôm nay. Không phải ánh sáng của Luther; không phải ánh sáng của Wesley; và không phải ngay cả ánh sáng Ngũ Tuần. Nó đã mất trên đường đi đến lúc này. Vậy thì, Luther thì được lắm; Giám Lý được lắm; Báp-tít được lắm; tất cả họ, Ngũ Tuần, tốt. Đó là tất cả những người tốt đang ngồi tại đây tối nay. Nó không—nó không—không phải những cá nhân. Điều gì xảy ra nếu...

120 Bạn không thể nào nói với một người Giám Lý bất cứ điều gì về Luther, vì người đó tin vào sự thánh hóa còn Luther thì không. Hiểu không?

121 Bạn không bao giờ nói với một người Ngũ Tuần rằng “sự thánh hóa là tất cả điều đó,” anh ta đã thấy sự khôi phục của những ân tứ. Anh ta sẽ không tin điều đó. Không, anh ta đã có được nhiều hơn thế. Hiểu không? Và đó là thời đại hội thánh cuối cùng mà chúng ta đã có, và Kinh Thánh cho biết sẽ không còn có những thời đại hội thánh nữa.

122 Nhưng đó là một sự nhóm lại của dân sự, đây, và chúng ta ở đây. Vậy thì, hãy nhớ, dấu hiệu cuối cùng. Có phải dân sự chúng ta đang trông mong một đứa con lời hứa không? Xin giơ tay lên. Quý vị có tin mình là Dòng dõi của Áp-ra-ham bởi được ở trong Đấng Christ không? Xin giơ tay. Thế thì, Dòng dõi Áp-ra-ham, hãy tiếp nhận dấu hiệu của anh chị em! Điều đó không phải là ở xa nơi nước Ba-by-lôn, không phải nó ở ngoài kia trong thế giới giáo phái. Nó ở đây giữa anh chị em, những người mà không ở trong sự lộn lạo ngoài kia. Tin điều đó!

123 Đây là một phụ nữ, bà ấy là người hoàn toàn xa lạ với tôi, ở đâu đó cùng một lứa tuổi. Tôi chưa bao giờ gặp bà ta trong đời. Nếu như tôi có thể chữa lành bà ấy tôi sẽ làm điều đó, nếu bà ấy đau. Tôi không biết gì về bà. Anh chị em thấy bà ấy giơ tay cách đây một vài phút không? Tôi—tôi chưa từng gặp bà ấy. Bà chỉ là một phụ nữ đang đứng tại đó.

124 Hôm nay họ đi xuống đây và đã đem theo một xấp thẻ cầu nguyện, xáo trộn tất cả và phát cho dân sự. Người có số một ở đây, và số mười ở sau kia, số mười lăm, số bảy, số...đúng như thế. Chúng được xáo trộn tất cả, ngay trước mắt anh chị em, mỗi ngày. Và khi họ được gọi, họ hoàn toàn được gọi tất cả từ khắp mọi nơi. Hiểu không? Và, bây giờ, anh chị em thậm chí không cần phải có một thẻ cầu nguyện, cứ ngồi tại đó và tin. Tại sao không thể...

125 Các bạn tự véo mình, tối nay, nhận ra thì giờ chúng ta đang sống. Thấy không? Vậy thì, điều đó, cũng gần như chấm dứt, thưa các bạn. Gần như kết thúc rồi!

¹²⁶ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham đã khiến Chúa Jê-sus Christ từ kẻ chết sống lại, và Chúa Jê-sus ấy đã hứa rằng trong những ngày sau rốt những dấu hiệu tương tự mà Áp-ra-ham...mà vị Thiên sứ (mà là Đức Chúa Trời trong xác thịt con người) đã làm trước Áp-ra-ham, ngay trước khi đưa con lời hứa đến, Chúa Jê-sus đã phán điều tương tự sẽ xảy ra ngày nay.

¹²⁷ Bây giờ, chúng ta hiểu nguyên tử học và các giáo phái, và tất cả những thứ ấy, và họ ở trong sự lộn lạo. Chúng ta thấy một Billy Graham dưới xa kia, và Oral Roberts, và tất cả người ngoài kia; sứ giả Ngũ Tuần cùng với sứ giả hệ phái xuống ở đó, chúng ta thấy rằng tất cả đang tiến hành, đang thực hiện dấu hiệu. Billy Graham, một nhà thần học đúng chính xác, những gì giáo phái tin. Oral Roberts, một người chữa lành đúng với nghĩa của nó, hoàn toàn chính xác những gì Ngũ Tuần...

¹²⁸ Nhưng nhìn ở đây, có điều gì khác đã hứa với Dòng dõi của Áp-ra-ham. Ở đó họ thấp hèn trong số những giáo phái; có điều gì đó ở ngoài những hệ phái được cho là xảy ra, đang nhóm lại dân sự. Chúng ta sẽ để lại điều đó đến tối mai.

¹²⁹ Nhìn xem, tôi không biết người phụ nữ ấy. Tôi sẽ quay lưng lại với bà ấy. Nếu Chúa là Đức Chúa Trời sẽ phán điều gì đó với bà ấy, có lẽ đó là—đó là về việc gia đình, có lẽ đó là về tài chính, có lẽ là đau ốm; tôi không biết. Bà ấy sẽ biết trường hợp đó là sự thật hay không.

¹³⁰ Nếu Ngài sẽ làm tối nay giống như Ngài đã làm lúc ấy, anh chị em có tin Đức Chúa Trời mà Chúa Jê-sus Christ đã hứa sẽ ở tại đây trong những ngày sau rốt không? Bao nhiêu người tin rằng chúng ta đang sống giống như ở Sô-đôm, khi mà hết thủy thể gian đã đi vào một tình trạng Sô-đôm? Bao nhiêu người trong anh chị em tin điều tôi nói với anh chị em tối nay là Sự thật? Thế thì, con cái và Dòng dõi của Áp-ra-ham, hãy tin Đức Chúa Trời!

¹³¹ Bây giờ, để điều đó sẽ được tẩy ra khỏi tâm trí anh chị em mà tôi đang cố nói điều gì đó với người đàn bà ấy, nhìn vào gương mặt bà ấy, hoặc có được tất cả những điều về thần giao cách cảm hay là bất cứ cái gì mà anh chị em muốn biết. Bất cứ ai biết về thần giao cách cảm sẽ có ý thức tốt hơn điều đó. Hiểu không? Hiểu không? Có bao giờ anh chị em thấy một nhà thần giao cách

cảm giăng Tin Lành? Có bao giờ anh chị em từng thấy một nhà duy giăng Tin Lành, làm những dấu kỳ phép lạ, công bố Chúa Jêsus Christ giống như vậy chẳng? Không.

¹³² Xem đây, nó chỉ là...đó là tâm trí của dân chúng. Đây, họ bị mù. Anh em tin họ có thể bị mù chứ? Kinh Thánh đã cho biết họ sẽ mù. Đúng không? “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, bội bạc, hay phao vu, không tiết độ, thù người lành, bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó.”

¹³³ Chẳng phải Chúa Jêsus đã phán, trong Phúc âm Ma-thi-ơ 24:24, rằng hai thứ thần linh trong những ngày sau rốt sẽ hầu như lừa dối chính những người được Chọn, nếu có thể được? Nhưng nó không thể được. Họ đã ở trong những ý tưởng của Đức Chúa Trời từ ban đầu, và họ là một phần của Đức Chúa Trời.

¹³⁴ Bây giờ, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, xin để được biết tối nay rằng con đang nói Lễ Thật về Ngài. Chính là Ngài, Chúa ôi. Xin cho các đầy tớ của Chúa có thể khiêm nhu gạt bỏ những ý riêng của họ, để Ngài có thể dùng thân thể chúng con cho sự Vinh hiển Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời. A-men.

¹³⁵ Ân tứ là gì? Không phải cái gì đó anh chị em nhận và chặt rồi bỏ. Không, không. Nó là sự biết làm thế nào gạt bỏ chính mình ra khỏi con đường để Đức Chúa Trời có thể dùng anh chị em. Một ân tứ chỉ là gạt bỏ chính mình, rồi Đức Chúa Trời dùng nó.

¹³⁶ Quý bà đằng sau tôi sẽ chết ngay tức khắc nếu bà ấy không được chữa lành. Quý bà đằng sau tôi vừa mới đây, được cầu thay bởi một người khác. Bà ấy đã bị ung thư. Bệnh ung thư vú và cũng ở trong phổi của bà. Bà ấy vừa mới được cầu thay, và bà đang cố gắng nhận lãnh điều đó bằng đức tin để được chữa lành. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Đúng thế chứ, thưa bà? [Bà ấy nói, “Đúng, chắc chắn đúng.”—Bt.] Nếu đúng, hãy vẫy—vẫy tay với hội chúng. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham vẫn sống! Được rồi, hãy tin điều bà tin và bà sẽ được lành. A-men.

Bà tin chứ? Bà nói, “Còn cử tọa thì sao?”

¹³⁷ Người phụ nữ này đang ngồi đây với bà ấy...ở chỗ cuối dãy ghế, quý bà thứ nhì ngay ở đó. Lúc tôi xoay quanh đúng là ở đó tôi đã thấy điều gì đó, một vật quán quanh cánh tay bà ấy, đang bơm huyết áp. Bà ấy đã bị áp huyết cao. Đúng không, thưa bà? Hãy giơ tay lên. Nếu bà tin, huyết áp của bà sẽ hạ xuống. Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham vẫn còn xuất hiện. Ngài hoàn toàn chính xác là những gì đã có, Lời Đức Chúa Trời dành cho ngày này!

¹³⁸ Cô thế nào? Bây giờ cô tin chứ? Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời! Dường như chỉ là một đứa trẻ. Đức Chúa Trời biết lòng cô, cô ạ, tôi không biết. Cô tin Đức Chúa Trời có thể bày tỏ với tôi điều gì không ổn chứ? Cô sẽ tin Ngài nếu tôi sẽ tỏ ra chứ? Không phải là cho cô, đó là vì người nào khác, đó là em trai của cô. Và cậu ấy bị rất nghiêm trọng, và ở trong một thành phố phía bắc đây, Tulare. Và cậu ấy ở trong một bệnh viện, và cậu ấy đã bị bệnh bạch cầu, và các bác sĩ cho là cậu ấy chết thôi. Không có hy vọng gì cả. Đúng thế. Cô tin chứ? [Chị ấy, khóc, nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi. Cô có vật gì trong tay cô? Lấy vật đó và đặt nó trên cậu ấy. Và chớ nghi ngờ. Hãy tin! A-men.

¹³⁹ Quý vị tin chứ? Tôi chưa từng thấy cô ấy trong đời. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời! Bây giờ, hãy kể với tôi một con người có thể làm điều ấy không? Điều đó không ở trong sự làm việc của một người để thực hiện điều đó. Đó là Đức Chúa Trời mà Chúa Jêsus Christ đã hứa rằng ắt sẽ ở đây trong những ngày sau rốt và sẽ chứng thực chính Ngài (ngay trước mắt Dòng dõi của Áp-ra-ham) như đã có trong thời Sô-đôm.

¹⁴⁰ Bây giờ ở đây, tôi không biết quý cô, chúng ta là người lạ với nhau, tôi đoán là lần gặp nhau đầu tiên của chúng ta trong đời. Cô tin tôi là đầy tớ của Ngài chứ? [Quý cô ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Cô tin đây là Lời chứ? [“Vâng.”] Và cô biết rằng nếu...Lời này vẫn còn là một đáng phân biệt về những tư tưởng và ý định trong lòng. Đúng thế không? [“Đúng thế.”] Lời cũng là, một Đáng Chữa Lành, nếu cô có thể tin Nó. Cô tin. Cô cũng, bị phủ bóng, với một bóng tối. Đó là ung thư. Và cô tin rằng Đức Chúa Trời có thể bảo tôi bệnh ung thư ấy là ở đâu chứ? Nó ở dưới ruột, bác sĩ nói vậy. Cô tin giờ này rằng cô sẽ được chữa lành không? [“A-men.”] Hãy

đi, và đừng nghi ngờ gì hết, và Đức Chúa Trời sẽ cho cô mạnh khỏe. A-men.

¹⁴¹ Quý vị tin chẳng, mọi người? Hoàn toàn chính xác điều Ngài đã hứa làm! Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời, chớ nghi ngờ.

¹⁴² Chúng ta là người lạ với nhau. Tôi không biết bà. Nếu chúng ta là những người lạ, hãy để mọi người biết điều đó, chúng ta nắm bàn tay của mình. Tôi chưa từng gặp người đàn bà này trong đời.

¹⁴³ Quý vị ở ngoài đó tin chứ? Quý vị tin đó là Chúa Jêsus Christ chứ? Đó là gì? Đó là Lời Ngài. Khi những người này từ chối Nó, không phải họ đang từ chối một người, mà họ đang chối bỏ Lời. Đó là Lời mà đã bị ở bên ngoài, không thể vào lại bên trong được.

¹⁴⁴ Bây giờ, quý bà là một người lạ đối với tôi. Tôi chưa từng gặp bà ấy trong đời. Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành. Có thể không phải là vì sự chữa lành, có thể là vì sự gì khác, nhưng nếu Đức Chúa Trời sẽ giải tỏ với tôi điều lo phiền của bà là gì, bà sẽ tin tôi chứ? Điều thứ nhất bà muốn cầu nguyện cho, là, bà đã bị lãng một tai. Một tai của bà, bà không thể nghe được. Đúng thế. Thật vậy. Và rồi bà đã có một thói quen, và bà muốn tổng khứ thói quen ấy, đó là việc hút thuốc. Để ngón tay của bà vào tai nghe được đi nào, đúng rồi, tai nghe rõ của bà. Được rồi. Bây giờ hãy tin Đức Chúa Trời và đi tiếp con đường của bà, và đừng...và bà sẽ không còn hút thuốc gì nữa nếu bà tin. Hãy đi, và Chúa ban phước cho bà.

Quý vị thấy điều gì đã xảy ra. Ngài chẳng thật sao?

¹⁴⁵ Tôi không biết bà, chúng ta là người lạ với nhau. Tôi chưa từng gặp bà trong đời, nhưng Đức Chúa Trời biết bà. Nếu Chúa có thể phán với tôi điều gì đó về bà, bà sẽ tin chứ?

¹⁴⁶ Hết thấy cử tọa sẽ tin chứ? Người nào ở ngoài đó biết người phụ nữ này không? Bất cứ ai trong anh chị em biết bà này không? Được rồi, bà biết trường hợp này là đúng hay là không. Điều này sẽ giải quyết điều đó. Điều này sẽ nói lên sự thật.

¹⁴⁷ Bây giờ anh chị em có thể thấy điều gì đã xảy ra chỉ trong vài phút cuối. Thấy không? Nó đúng là...Tôi đang loạng choạng. Thấy không? Thật đúng là mọi thứ trở thành mờ ảo với tôi. Đấy, Nó là

sự nhận biết rõ ẩn tình. Thấy đó, Ấy là Đức Thánh Linh. Không phải là tôi. Đó là Lời đã hứa cho ngày này. Nó chưa từng có từ thời các sứ đồ, điều đó chưa hề có. Nhưng ở đâu đã được phán, “Ngay trước sự đến của Con người. Như việc đã xảy đến trong thời Lót, thì cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con người.” Những kẻ chẳng tin không tin Điều đó. Họ chẳng được trông mong để tin Nó. Nhưng các tín hữu tin Điều đó!

148 Vậy thì, nếu Đức Thánh Linh sẽ bày tỏ điều này, bao nhiêu người sẽ tin hết lòng, anh chị em giơ tay lên?

149 Bà đã bị thương khá nặng. Bà đã bị một tai nạn xe hơi, bị kéo giãn một vài đốt xương cổ. Bà cũng đã bị suy yếu một quả thận. Đúng thế, phải không? [Người đàn bà nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Bà tin chứ? [“Vâng, thưa ông.”] Bà sẽ ổn cả thôi. Ngợi khen Chúa.

150 Bà tin Đức Chúa Trời chữa lành bệnh thận không? Thế thì cứ đi và nhận lãnh sự chữa lành của mình.

151 Mời đến, quý bà. Nhìn lối này. Bà tin Đức Chúa Trời chữa lành bệnh tim chứ? Được rồi, cứ đi và tin, và tim của bà sẽ được ổn.

152 Đến đây. Ông tin Đức Chúa Trời có thể chữa lành lưng của ông, khiến ông khỏe mạnh không? Hãy đi và tin điều đó.

Chỉ tin Đức Chúa Trời, ông cần phải làm thế thôi!

153 Hãy đến, quý bà. Bà tin Đức Chúa Trời chữa lành bệnh dạ dày chứ? Hãy đi, ăn bữa tối của bà, tin với tất cả tấm lòng.

154 Hãy đến. Bà tin Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh viêm khớp chứ? Thế thì hãy đi, tin, và làm...và Đức Chúa Trời sẽ làm cho bà mạnh khỏe.

155 Được rồi, đi đến. Bà tin hết lòng chứ? Bà tin chứ? Lại là, viêm khớp. Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho bà mạnh lành chứ? Hãy đi, tin điều đó, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.”

Bao nhiêu người ngoài đó tin? Quý vị tin chứ?

156 Quý bà này ngồi đây mặc một áo dài đỏ, đang đưa tay lên ngay ở đây, đang đau bệnh áp huyết cao. Bà tin Đức Chúa Trời có thể khiến cho bà mạnh khỏe chứ? Bà tin chứ? Được rồi. Đặt hai tay bà qua trên quý cô đó ngồi kế bà dưới đó, và nói với cô ấy tiếng của cô ta sẽ được ổn cả. A-men.

Ở đó đấy. A-men. Bà tin chứ? Hãy có đức tin!

157 Đây là một ông đang ngồi ở đây, mắc chứng xuất huyết. Ông tin chứ, thưa ông, đang ngồi ngay tại đây? Phải, ông đã bị xuất huyết. Ông tin nó sẽ lành chứ?

158 Quý cô kể bên ông cũng có chứng xuất huyết, và cô ấy có chứng đau lưng. Cô tin Chúa sẽ chữa lành cô chứ? Cô tin chứ? Đưa tay của cô lên và nhận lãnh nó. Hãy tin.

159 Quý bà này kể tiếp với cô có bệnh ở đôi chân và hông. Bà tin rằng đúng vậy chứ, thưa bà? Bà tin rằng bà sẽ được chữa lành chứ? Tốt, đưa tay của bà lên, nói, “Tôi tin nhận điều đó.”

160 Được rồi, quý bà kể tiếp với bà ấy có tình trạng bị nhiễm trùng. Cô tin là Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh nhiễm trùng chứ, quý cô đeo kính? Giờ tay lên, nói, “Tôi tin nhận điều đó.” Được rồi, tin điều đó.

161 Quý bà kể tiếp với cô ấy bị bệnh thận. Bà tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh thận chứ, thưa bà? Được rồi, đưa tay lên, nhận lãnh điều đó.

162 Cô bé kể với bà ấy có một bướu cổ. Cô tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bướu cổ đó chứ? Cô giờ tay lên, nhận lãnh điều đó.

163 Bao nhiêu người tin hết lòng? Thế thì đứng tại chỗ và nhận lãnh điều đó. Đưa tay lên trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Gia-cốp.

164 Trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ nguyện xin Đức Thánh Linh giáng lâm trong tòa nhà bây giờ và chữa lành từng người trong sự Hiện diện Thiêng liêng!

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ Đấng THÔNG GIẢI CỦA CHÍNH NGÀI VIE64-0205

(God Is His Own Interpreter)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 5 tháng Hai, năm 1964, tại Hội chợ Quận Kern ở Bakersfield, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org